

ת"פ 1539/07/22 - מדינת ישראל נגד מוחמד סובח

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 1539-07-22 מדינת ישראל נ' סובח (עציר)

בפני כבוד השופט דניאל פיש
המאשימה מדינת ישראל
נגד הנאשם מוחמד סובח (עציר)

בשם הנאשם: עו"ד סאהר פאר

בשם המאשימה: עו"ד מונא מנסור - פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר שלא כלל הסכמה אודות העונש, למעט הסכמה הנוגעת לאופן הפעלת מאסר על תנאי, בעבירות סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (ריבוי עבירות) (להלן: "**החוק**").

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין הנאשם לבין המתלון היכרות מוקדמת. החל מיוני 2022 שררו בניהם יחסים מתוחים על רקע חוב כספי בסך כ-7,000 ₪ שהמתלון חייב לנאשם. על רקע זה החליט הנאשם לסחוט את המתלון על מנת שישלם לו 25,000 ₪.

בהזדמנויות שונות, התקשר הנאשם למתלון באמצעות אפליקציית "WhatsApp" עשרות פעמים. במהלך השיחות אשר נענו על ידי המתלון, הנאשם קילל אותו ואיים עליו שאם לא ישלם לו כסף, הוא יירה לעבר ביתו ו"**יהפוך לו את הבית למטווח**".

ביום 13.06.22 התקשר הנאשם למתלון באמצעות אפליקציית "WhatsApp" ובמהלך השיחה איים על המתלון באומרו שאם לא ישלם לו כספים יירה בו. בהמשך היום בסמוך לשעה 14:00, שהה המתלון יחד עם מכרים בצימר. הנאשם הגיע למקום ביחד עם אחר שזהותו אינה ידועה (להלן: "**האחר**"), נקש בחוזקה בדלת הצימר וצעק לעבר המתלון כי יפתח לו את הדלת. המתלון אשר חשש מהנאשם פתח לו את הדלת והנאשם והאחר נכנסו לתוך הצימר. הנאשם צעק על המתלון, קילל אותו ודרש ממנו את הכסף, ולאחר מכן הניף את ידו וניסה לסטור על פניו בכדי להניעו לשלם את הכסף, אולם המתלון זז, והנאשם לא הצליח לפגוע בו. הנאשם הורה למתלון למסור לידו את מכשיר הטלפון הנייד שלו, המתלון עשה כדברו והנאשם מחק את ההתכתבויות בניהם. בשל חששו שהנאשם יממש את איומיו,

מסר המתלון לנאשם סכום כסף בסך 10,000 ₪ שהיו ברשותו. הנאשם לקח את הכסף ונמלט מהמקום ביחד עם האחר.

למחרת, ביום 14.06.22, התקשר הנאשם למתלון באמצעות אפליקציית "WhatsApp" ובמהלך השיחה איים על המתלון באומרו "**אם לא תביא לי את הכסף אזיין את אחותך יא אחו שרמוטה, אירה בך**" וכן איים עליו ש"יזיין את הבת שלו", "**יחפור את הקבר של אביו**" ויהרוג אותו. למחרת, ביום 15.06.22, נעצר הנאשם על ידי המשטרה.

טיעוני המאשימה

3. המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין 2-4 שנות מאסר בפועל, וביקשה שעונשו של הנאשם ימוקם ברף הבינוני-עליון של המתחם. כמו כן, נוכח הסכמת הצדדים במסגרת ההסדר, ביקשה המאשימה שיופעל עונש מאסר על תנאי בן 12 חודשים שתלוי ועומד נגד הנאשם בגין הרשעה קודמת, אשר ירוצה במחצית בחופף ומחצית במצטבר לעונש שייגזר עליו בגין ההרשעה הנוכחית. עוד ביקשה המאשימה לפסוק פיצויים לטובת המתלון.

4. נטען שהערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה הם ההגנה על שלמות הגוף והנפש, שמירה על האוטונומיה של הפרט, כבוד האדם, הזכות לפרטיות וביטחון והזכות לקניין.

5. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נטען כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הינו מהותי שכן הנאשם הוא המבצע היחיד באירוע. נטען כי לביצוע העבירה קדם תכנון ושאיין מדובר באירוע ספונטני, אלא אירוע מתמשך שנפרש על פני תקופה. נטען שלמתלון נגרם נזק נפשי מהסחיטה ושהחשש מפני הנאשם מלווה אותו גם כיום. כמו כן, הנאשם לקח ממנו 10,000 ₪. נטען כי מתקיימות נסיבות מחמירות המתבטאות בריבוי עבירות, תחכום, תכנון, התקופה הארוכה במהלכה בוצעו העבירות, הנחישות והטלת הפחד והאימה.

6. המאשימה הפנתה לפסיקה כדלקמן:

- רע"פ 1729/07 **עטאונה נ' מדינת ישראל** (07.06.2007) - שם דובר בנאשם שהורשע על פי הודאתו בביצוע עבירת סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא. הנאשם, בעל עבר פלילי, התקשר אל המתלון ודרש ממנו דמי חסות ("פרוטקשן") תוך שאיים מספר פעמים על המתלון. בביהמ"ש השלום נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל, ובמסגרת ערעור ביהמ"ש המחוזי החמיר בעונשו ל- 3 שנות מאסר. בביהמ"ש העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

- ת"פ 13913-08-12 **מדינת ישראל נ' שריקר ואח'** (09.09.2013) - באותו מקרה, בגין הרשעה בעבירת סחיטה באיומים ועבירות נלוות קשירת קשר לפשע, שימוש במרמה, עורמה ותחבולה נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ועד 48 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשמים, הושת עונש של 36 חודשי מאסר. לאחד מהשותפים, שעברו הפלילי היה נקי, הופחת העונש במסגרת הערעור לבית המשפט העליון ל-32 חודשים.

9. ת"פ 23132-03-14 **מדינת ישראל נ' יאסין ואח'** (03.03.2017) - שם דובר בכתב אישום אשר הוגש כנגד מספר נאשמים וכלל מספר אישומים שונים. האישום הרלוונטי לעניינו, יוחס לנאשם 1 בכתב האישום, ויוחס לו עבירות של קשירת קשר לפשע, סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא (ריבוי עבירות), נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח תקפה. בגין אישום זה קבע בית המשפט מתחם הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

7. עוד נטען כי לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות נשק, אלימות, איומים והפרת הוראה חוקית. צוין כי הנאשם ריצה בעבר עונש מאסר בפועל וכן שביצע את העבירה הנוכחית עת היה תלוי ועומד נגדו עונש מאסר על תנאי בר הפעלה.

טיעוני ההגנה

8. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק במתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל וביקש שעונשו של הנאשם ימוקם ברף התחתון של המתחם.

9. הסנגור טען כי מנעד הענישה בעבירת הסחיטה באיומים הוא רחב מאוד משום שמדובר בעבירה שלה דרגות חומרה וצורות שונות. נטען כי עניינו של הנאשם נופל בגדר הרף הנמוך של עבירת הסחיטה וכי מתקיימות נסיבות רבות לקולא, ומשכך נטען שיש לקבוע מתחם עונש מקל יחסית.

10. הסנגור הפנה לנסיבות המקלות המתקיימות לעמדתו בעניינו של הנאשם - נטען כי מדובר בסחיטה על רקע חוב כספי, וכי רוב הפסיקה אליה הפנתה המאשימה נוגעת לסחיטה של ארגוני פשע, בסכומים מאוד גבוהים; נטען כי משך הסחיטה היה כשבועיים, פרק זמן קצר באופן יחסי; נטען כי אין מדובר בביצוע בצוותא; נטען כי לא דובר בסחיטה אלימה או סחיטה בכוח. כמו כן, נטען שעיקר העבירה בוצעה בטלפון.

11. הסנגור הפנה לפסיקה הבאה:

- ע"פ 18/20 **ראסם זועבי נ' מדינת ישראל** (20.08.2020) - שם דובר בנאשם אשר הורשע בעבירה של סחיטה באיומים בכך שסחט את המתלון על רקע חוב בסכום של 120,000 ₪ לאדם אחר. בעקבות האיומים, המתלון העביר סך שכ-60,000 ₪. על הנאשם הוטל מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים. ערעור על חומרת העונש לבית המשפט העליון נדחה.

- ע"פ 1430/12 **אבולקיעאן נ' מדינת ישראל** (14.04.2013) - בית המשפט העליון דחה את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של סחיטה בכח, שלוש עבירות של סחיטה באיומים ושתי עבירות של איומים והותיר על כנו עונש של 12 חודשי מאסר בפועל. דובר בסחיטה של מספר מתלוננים על

רקע סכסוך עסקי, כאשר הסחיטה בוצעה תוך הפעלת אלימות.

- ע"פ 2910/11 **נגינה נ' מדינת ישראל** (14.09.2011) - שם דובר בנאשם שהציע "שירותי אבטחה" (דמי "פרוטקשן") לאתרי בנייה, וגרם לנזקים לרכוש באתרי בניה בהם מתלוננים סרבו לשלם לו, על מנת להניעם להעביר לו את התשלום. במסגרת הסדר טיעון נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל. ערעורו של חומרת העונש שנגזר עליו נדחה.

- ת"פ 64753-11-15 **מדינת ישראל נ' ג'אן** (25.05.2016) - דובר על שני נאשמים שהורשעו במספר עבירות של סחיטה באיומים, דרישת נכס באיומים, עבירות שכללו איומים ושימוש באלה. לשני הנאשמים עבר פלילי. בית המשפט קבע מתחם בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל, והשית 6 חודשי עבודות שירות.

- ת"פ 16704-02-16 **מדינת ישראל נ' משעל** (26.10.2016) - דובר על נאשם שהורשע בסחיטה באיומים וסחיטה בכוח לאחר שהוביל את המתלונן לחורשה ושם הוא ואחרים היכו אותו, גרמו לו לחבלות וסחטו אותו. לחובת הנאשם עבר פלילי. נקבע מתחם של 12 עד 36 חודשי מאסר והושתו 12 חודשי מאסר בפועל.

12. נטען שבין הנאשם למתלונן נערך הסכם סולחה, במסגרתו שולם למתלונן ההפרש בין החוב שלו לבין הסכום שהנאשם נטל ממנו במסגרת ביצוע העבירה, בסך 3,000 ₪.

13. הסנגור הוסיף וטען כי הנאשם נטל אחריות, חסך זמן שיפוטי יקר, וחסך את העדת המתלונן. כן צוין כי הנאשם עתיד להתחתן בשנה הבאה.

עמדת הנאשם

14. הנאשם מסר בדיון כי הוא מצטרף לדברי סנגורו.

דין

15. הערכים המוגנים שנפגעו במעשיו של הנאשם היו הגנה על שלמות הגוף והנפש, שמירה על האוטונומיה הגופנית והנפשית של הפרט, כבוד האדם, הזכות לפרטיות וביטחון והזכות לקניין. בנסיבות העניין נוכח מאפייני הסחיטה מידת הפגיעה בערכים הייתה בינונית.

16. מדובר בסחיטה אשר בוצעה במשך תקופה לא מאוד ארוכה בת כשבועיים, כאשר הסחיטה בוצעה על רקע חוב

כספי של המתלונן. הנאשם תכן את מעשיו, הבין את הפסול שבמעשיו ויכל להימנע מעשייתם. תחילה בוצעה הסחיטה באמצעות הטלפון ובהמשך הנאשם איתר את המתלונן ואף איים ופגע בו פיזית במסגרת הסחיטה, אם כי לא דובר בהפעלת אלימות ברף הגבוה. עוד יש לקחת בחשבון את סכום הכסף שהנאשם סחט מהמתלונן - 10,000 ₪, כאשר חובו של המתלונן כלפי הנאשם עמד על 7,000 ₪.

17. במקרה דנן, בהתחשב בנסיבות המקרה הקונקרטיות ומדיניות הענישה הנוהגת כעולה מפסיקה רלוונטית, מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל-32 חודשי מאסר בפועל.

18. באשר לגזרת העונש בתוך המתחם, יש לזקוף לזכותו של הנאשם לקיחת האחריות מצדו במסגרת הודאתו וכן החיסכון בזמן השיפוטי. כמו כן, נתתי דעתי להסכם הסולחה שנערך בין הצדדים ולהשבת הכספים שנסחטו לידי המתלונן. מנגד, יש לתת משקל לעובדה שלנאשם עבר פלילי ובכלל זה בעבירות מתחום האלימות והאיומים, וכן לתת משקל לעבודה שהעבירות בוצעו בזמן שהיה תלוי ועומד נגד הנאשם עונש מאסר על תנאי. באיזון בין השיקולים, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי-תחתון של המתחם.

19. בכל הנוגע לעונש המאסר על תנאי, מצאתי לאמץ את ההסכמה שבין הצדדים, ולהורות על הפעלת המאסר המותנה בהתאם להסכמה זו.

20. אשר על כן, הנני מטיל על הנאשם עונשים כדלקמן:

- 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 15.06.22;

- הפעלת עונש מאסר על תנאי בן 12 חודשים מת"פ 58670-11-18 מיום 14.05.19 אשר ירוצה מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר (הנאשם ירצה סך הכל 18 חודשים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו).

- 18 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יורשע בעבירות אלימות מסוג פשע;

- פיצוי למתלונן בסך 3,000 ₪ לתשלום עד ליום 31.3.23.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ט כסלו תשפ"ג, 13 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.